

na rpi

REPUBLIKA HRVATSKA
OKRUŽNI SUD GOSPIĆ

Poslovni broj: K-5/93-21

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE I

Okružni sud u Gospiću u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Mstilde Krunić, kao predsjednika vijeća, te Miroslave Jurjević, predsjednice suda, i sudaca porotnika Petra Pavelić, Ivanke Macduš i Ante Vlahova, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Katicice Radačković, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih: I MARCEL DUSPER i dr. zbog kriv. djela iz članka 142 CKZRH /NN-53/91/, povodom optužnice Okružnog državnog odvjetništva Gospić br. KT-44/92 od 26. svibnja 1993. nakon održane glavne javne rasprave dana 20. i 21. srpnja 1993. g. u prisutnosti Okružnog državnog odvjetnika Pavla Rukavina, VII optuženika Dane Drakula i branitelja optuženika Stjepana Nikšić, odvjetnika iz Gospića, dana 21. srpnja 1993. g.

p r e s u d i o j e

I optuženik MARCEL DUSPER, [redacted]

II optuženik ČAČIĆ TOMO, zv. "Mišo", [redacted]

III optuženik JOVŠ KUPREŠANIN, zv. Jovica, [redacted]

IV optuženik BOGDAN ODANOVIĆ, [redacted]

V optuženik RELJA TOMIĆ, [redacted]

VI optuženik ĐURKO BAJIĆ,

VIII optuženik MILO VASIĆ,

IX optuženik GOCE KONSKI,

X optuženik SLOBODAN DOPLIĆ

XI optuženik DRAGOLJUB LAZAREVIĆ,

XII optuženik RADOVAN RADEJKOVIĆ

XIII optuženik BRATISLAV MILOJKOVIĆ

XIV optuženik STEVO MILOŠEVIĆ,

XV optuženik MILOŠ BOGDANOVIĆ,

k r i v i s u

što su u vremenskom periodu od 30. kolovoza 1991. do 18. rujna 1991. u Gospiću kao aktivne vojne osobe u službi "JNA" u Garnizonu, a XIV i XV okr. kao građanske osobe u službi u "JNA" u Garnizonu Gospić, protivno članku 52 stavak 1 Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. g. o zaštiti žrtava oružanih međunarodnih sukoba, a I opt. kao oficir KOS-a, V optuženik kao načelnik Štava vojarne, VI optuženik kao zapovjednik obrane vojarne, X optuženik kao zapovjednik vojarne u Podoštri, XII i XIII optuženici kao zapovjednici topničkog voda, te ostali kao komandanti vodova izdavali vojnicima naredbe da u sklopu ratnih operacija koje je bivša "JNA" planirala, organizirala i provodila na području Gospića, pucaju po stanovnicima, školama, bolnici, crkvi i ostalim civilnim objektima oko vojarne i po gradu Gospiću, te i sami pucali iz artiljerijskog oruđa svih vrsta, puškomitraljeza, protuavionskih mitraljeza i ostalog pješadijskog naoružanja što je imalo za posljedicu smrt većeg broja za sada nepoznatog /neutvrđenog/ civilnog stanovništva te ogromnu materijalnu štetu na građevinskim objektima,

dakle, kršeći pravila međunarodnoga prava za vrijeme oružanog sukoba naredili i vršili napad na civilno stanovništvo i naselja što je imalo za posljedicu smrt većeg broja osoba i uništenje imovine,

čime su počinili krivično djelo protiv povjerenosti međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označenog u članku 142 OKZRH /NN-53/91/

pa se temeljem članka 142 OKZRH /NN-53/91/

o s u d u j u

I optuženik MARCEL DUSPER,
V optuženik RELJA TOMIĆ,
VI optuženik ĐUSKO BAJIĆ,

na kaznu zatvora u trajanju od 20 /dvadeset/ godina svaki.

II optuženik TOMO ČAČIĆ,
III optuženik JOVO KUPRESANIN,
IV optuženik BOGDAN ODANOVIĆ,
VIII optuženik MIĆO VASIĆ,
IX optuženik GOCE KONESKI,

X optuženik SLOBODAN DOTLIĆ,
XI. optuženik DRAGOLJUB LAZAREVIĆ,
XII optuženik RADOVAN RAĐENKOVIĆ,
XIII optuženik BRATISLAV MILOJKOVIĆ zv. Bagi,
XIV optuženik STEVO MILOŠEVIĆ,
XV optuženik MILOŠ BOGDANOVIĆ

na kaznu zatvora u trajanju od 15 /petnaest/ godina svaki.

Temeljem članka 339 stavak 3 ZKP

prema optuženiku VII DANU DRAKULA

ODBIJA SE OPTUŽBA

da bi u vremenskom periodu od 30. kolovoza 1991. - 18. rujna 1991. u Gospiću kao aktivna vojna osoba u službi pomoćnika za nastavu u komandi 35 divizije "JNA" u Garnizonu Gospić protivno članku 52 stavak 1 Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije br. 12 kolovoza 1949. g. o zaštiti žrtava oružanih međunarodnih sukoba izdavao vojnicima naredbe da u sklopu ratnih operacija koje je bivša JNA planirala, organizirala i provodila na području Gospića, puca po stanovnicima, školama, bolnici, orkvi i ostalim civilima oko vojarne i po gradu Gospiću, te je saopćavao iz artiljerijskog oružja svih vrsta puškomitraljeza, protusvičionih mitraljeza i ostalog pješadijskog naoružanja, što je imalo za posljedicu smrt većeg broja za sada nepoznatog /neutvrđenog/ civilnog stanovništva te ogromnu materijalnu štetu na građevinskim objektima,

dakle, da bi kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredio i vršio napad na civilno stanovništvo i naselja, što je imalo za posljedicu smrt većeg broja osoba i uništenje imovine,

pa da bi time počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označenog u članku 142 OKZRH /NH-53/91/.

Temeljem članka 91 stavak 1 ZKP troškovi krivičnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

Okružno državno odvjetništvo u Gospiću optužnicom br. KT-44/92 od 26. V 1993. god tužilo je Marcela Duper, Čačić Tomu, Kuprešanin Jovu, Čadanović Bogdana, Tomić Rajju, Bajić Duška, Drakula Danu, Vasić Miću, Koneski Gocu, Dotlić Slobodana, Lazarević Dragoljuba, Rađenković Radovana, Milojković Bratislava, Milošević Stevu i Bogdanović Miloša zbog krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog

prava ratnim uložinom protiv civilnog stanovništva označeno u članku 142 OZRH /NH-53/91/.

Optužnicom se inkriminira optuženima da su u vremenskom periodu od 30. kolovoza 1991. god - 18. rujna 1991. god u Gospiću kao aktivne vojne osobe u službi "JNA" u Garnizonu, a XIV i XV okrivljeni kao građanske osobe na službi u "JNA" u Garnizonu Gospić protivno članku 52. stavak 1 Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. god o zaštiti žrtava oružanih međunarodnih sukoba, a I okr. kao oficir KOS-₂, V okrivljeni kao načelnik stava vojarne, VI okrivljeni kao zapovjednik obrane vojarne, X okrivljeni kao zapovjednik vojnog objekta u Fodoštri, XII i XIII okrivljeni kao zapovjednici topničkog voda, te ostali kao komandanti voda izdavali vojnicima naredbe da u sklopu ratnih operacija koje je bivša "JNA" planirala, organizirala i provodila na području Gospića, pucaju po stanovnicima, školama, bolnici, crkvi i ostalim civilnim objektima oko vojarne i po gradu Gospiću, te i sami pucali iz artiljerijskog oruđa svih vrsta, puškomitraljeza, protuavionskih mitraljeza i ostalog pješadijskog naoružanja, što je imalo za posljedicu smrt većeg broja za sada nepoznatog /neutvrđenog/ civilnog stanovništva te ogromnu materijalnu štetu na građevinskim objektima.

Na glavnoj raspravi zastupnik optužbe prije završne riječi, iza pobrojanih funkcija iz 9. reda optužnice nakon riječi "kao zapovjednici topničkog voda" dodao je: "VII okrivljenik kao pomoćnik sa nastavu u komandi 35. divizije". Također u činjeničnom opisu optužnice za X optuženika Slobodana Dotlića, dodao je riječi "kao zapovjednik vojarne u Fodoštri".

Nakon provedene glavne rasprave zastupnik javne optužbe ostao je od optužnice sa optuženike navedene u optužnici od I - VI i od VIII - XV, dok je sa VII optuženika Danu Drakulu odustao od optužnice.

U skladu sa rješenjem ovog suda br: K-5/93-14 od 12. srpnja 1993l god. optuženicima Marcelu Duser, Tomi Čačić, Jovi Kuprešanin, Bogdanu Odanović, Relji Tomić, Dušku Bajić, Mići Vasić, Goci Koneskom, Slobodanu Dotlić, Dragoljubu Lazarević, Radovanu Radenkević, Bratislavu Milošević, Stevi Milošević i Milošu Bogdanović sudjeno je u odsutnosti.

VII Op tuženik Dane Drakula u svojoj obrani na glavnoj raspravi naveo je da je bio raspoređen na dužnosti pomoćnika sa nastavu u komandi 35. tzv. partizanske divizije pod komandom Pere Čavara koji je bio zapovjednik a on da je

on bio pomoćnik za nastavu. Bili su srž aktivne komande koja je inače sastavljena iz rezervnog sastava od vojnika 5 ličkih općina. Njima je potčinjena jedinica bila vojarna u Kaniži, koja se zvala Komanda I partizanske brigade čiji je zapovjednik do pred kraj osmog mjeseca bio Ahmet Krasnić koji je zamijenio njegov dotadašnji pomoćnik Stevo Fražić. Rad tih komandi svodio se na međusobno administriranje sa komandom u Rijeci, koje se sastojalo u izradi nastavnih planova, za obuku rezervnog sastava, za pojedinačno obučavanje, dostavu pošte, izvještaja i slično. Te komande da nisu imale zajedničkih zadataka sa Komandom garnizona Gospić u glavnoj vojarni. Međutim, njihove kancelarije da su se nalazile u glavnoj vojarni. Kada su četnici i martićevci u noći između 28. i 29. kolovoza 1991. god napali grad Gospić, da se nalazio u svojoj kancelariji. Tih dana da je povremeno odlazio u vojarnu u Kanižu te da bi se opet vraćao u glavnu vojarnu gdje je bio na vezi i uz televizor. Kad nije bio uz telefon navodi da je bio sa pukovnikom Čavarom i potpukovnikom Branislavom Gruić, te da je kontaktirao sa poručnikom Fražićem i Krinjaricom, kao i da je jedne prilike došao u prostoriju u prizemlje u kojoj su bili ranjenici te da je razgovarao sa dr. Jagetićem što učiniti. Šelio je da se vojarna preda, ali nije mogao ništa učiniti. Čuo je da je krizni štab pozivao Pešuta i Tomića da se vojarna preda ali da su oni to uvijek kategorički odbijali. Takvu odluku su potpomagali Bajić Duško, Marcel Dusper i Mićo Vasić, koji su se zadržavali tu po hodnicima kada je on to čuo. Tako je čuo Bajića kada je išao kroz hodnik da govori "ne smijemo se predati, žive će nas oterati". Također kada je bio po hodnicima u vojarni da je vidio XIII optuženika Bratislava Milojković koji je bio tenkista da sa tenkom kruži po dvorištu te da puca po bolnici i okolnim zgradama. Glavni zapovjednik vojarne da je bio potpukovnik Pešut Ilija, načelnik štaba, da je bio major Relja Tomić, a pomoćnici kapetani Bajić Duško i Mićo Vasić, te poručnik Marcel Dusper koji je bio pomoćnik za bezbednosne poslove KOS-a. Kompletnu opremu i akcije u zgradi u kojoj je bila komanda, a u kojoj je i on bio, da su vodili Bajić i Tomić. Najglasniji da je bio kapetan Bajić koji je vjerojatno bio zapovjednik i koji je govorio vojnicima da moraju pucati da otvaraju vatru. Pored njih u komandi da se nalazio zapovjednik Dragoljub Lazarević, koji je bio komandir komande stapa. Imao je sve vojnike koji su opskrbljivali tu komandu. Bilo je 10 - 15 ljudi. On, i Bajić da su sa njima komandirali. Početkom devetog mjeseca vidio je da su iz Rijeke došla dva potporučnika i vojni policajci koje je uputio general Čađ. Upravo najžešću vatru otvarali su oni i starješine koji su se nalazili po prozorima. Poznato mu je da je Goce Koneski bio čovjek koji je podržavao tvrde stavove, te da je znao govoriti "što se čeka, zašto se već ne puca". Takvih tvrdih stavova da je bio i Bajić, Čačić, Koneski, Bogdanović i Milošević da su bili u tzv. plavoj i crvenoj zgradi, te da sa njima nije imao kontakata tih kritičnih dana, ali

da smatra da su oni glavni akteri i ekstremisti. Ono je da su Tomić i Pešut vezom govorili tim starješinama u crvenoj i plavoj zgradi da ne smiju pucati ako se na njih ne puca ali da su oni samostalno pucali i odlučivali, a da je za to naročito bio sposoban Goce Koneski. Nakon pada vojarne 18. rujna 1991. god otpremljen je u bolnicu, a odatle uselo Klanac par dana, otkuda je otpremljen u Okružni zatvor Gospić gdje je boravio četiri i po mjeseca. Nakon toga odvežen je u Zagreb u vojni sud pa odatle u Kerestince, logor za ratne zarobljenike. Odbio je razmjenu, te kada je dobio dokumente otišao je u Rijeku gdje je našao porodicu. Jedno vrijeme da je radio u Rijeci kao vulkanizer a nakon toga je preselio u Pulu gdje je također radio naprije kao vulkanizer a poslije kao pekar, gdje je živio sve dok nije saznao za ovaj postupak. Istakao je u svojoj obrani da od nikoga nije dobio naredbu da puca, osim što je Bajić od svih po zgradi tražio da se puca. Međutim, od svog pukovnika i od više linije nitko nije davao takve naredbe u tim ratnim operacijama. U kritično vrijeme naveo je da nije iz ničega pucao.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Mark Baljaj /44, 45, 92, 93, 94/, Stevo Bražić /36, -37, 94/, Stjepan Krinjarčić /38-39, 94-95/, dr. Marko Jagetić /52-53, 95-96/, Krešimir Tomljenović /50-51, 96/, Ljubčo Veljanovski /42-43, 96-97/, pročitan je iskaz svjedoka Branko Basta /40-41/.

svjedok Mark Baljaj iskazao je da je u šestom mjesecu 1991. god poslat direktno iz generalštaba za zamjenika zapovjedniku Đorđeviću major Tomić, koji je malo po malo preuzeo komandu u svoje ruke. Tomić da je odlučivao zajedno sa kapetanom Bajićem, Odanovićem, Gocom Koneski i Marcelom Dusper. Major Tomić i kapetan Bajić da su imali direktne veze sa četnicima. Tako kada je napadnut Gospić u 1,15 sati u noći između 28. i 29. kolovoza 1991.g. kad god su četnike zvali telefonom i rekli im da prestanu pucati oni bi prestajali. Tako se sjeća da je bila neka delegacija u vojarni, te da su oni rekli četnicima da ne pucaju, i da oni na to nisu pucali. Bajić da je bio zadužen za osiguranje vojarne i da je pravio raspored u komandi, sve u dogovoru sa Tomićem. Za vrijeme dok je bio u komandi do 6. devetog 1991. god da se nije pucalo iz teškog naoružanja, da se pucalo iz lakog oružja i to iz zgrade koju su zvali crvena zgrada u kojoj su se nalazili Čačić, Odanović, Milošević, Bogdanović, Goce Koneski, Kuprešanin Jovica, te Duško koji je radio u Crvenoj zvijezdi. To da je bila grupa najzagriženijih. Vezu sa onima koji su pucali da su imali Tomić i Bajić. Oni da su davali naredbu da se puca iz crvene zgrade. Dok je bio u vojarni nije vidio VII opt. Dana Drakulu da puca, njemu da je bio komandant Osvar, koji je bio komandant partizanske divizije u kojoj je pored Dane Drakula bio i Milo Suđ, te Djuro Milošević. Imali su samo jednog vojnika - kurira. Njima da je bilo potčinjeno skladište u Kaniži u koje je

bio Stevo Fražić dok nije došao u vojarnu. To se tiče naoružavanja stanovništva da je u tome učestvovao Marcel Dusper koji je naoružavao stanovništvo na području Otočca i to srpsko stanovništvo. To naoružavanje da je išlo preko kosovaca iz Rijeke. U tome da je učestvovao Čadanović i Kuprešanin. Tenkista po imenu "Bagi" da je došao u vojarnu u petom mjesecu i da je govorio da će poravnati Gospić. Jedne prilike 3. devetog 1991. god kada su pale tri mine u krug vojarnu, govorilo se da je pucao iz vojarnu u Jasikovcu. Poslat je po Tomiću zajedno sa jednim zastavnikom da vidi odakle se pucao. U Jasikovcu im je zapovjednik rekao da od tamo nije pucao i pokazao je minobacače iz kojih je bilo vidljivo da nije pucao. Međutim, zastavnik je primjetio da se minobacači nalaze i u drugom smjeru, te da su okrenuti u pravcu vojarnu. Naredbe da se puca da su izdavali Bajić, Tomić i Lazarević. Te naredbe izdavali su onima koji su bili u crvenoj zgradi i u vozilima. Vasić da je izdavao naredbe da se puca snajperom i da ga je vidio da nosi sa sobom dalekozor. Lazarević da je bio teško zagrižen nacionalista a da su Čačić, Koneski, Čadanović, Kuprešanin, Milošević i Bogdanović primali naredbe od Tomića i Bajića. Tenkista zv. "Bagi" kretao se tenkom u krugu vojarnu i pucao iz mitraljeza u periodu od 30. osmog 1991. g. do 7. ili 8. devetog 1991. god. Svi ostali optuženici osim VII optuženika da su također pucali. Vasića je također vidio da sa snajperom i dalekozorom ide na tavan. Marcel Dusper da je bio osoba koja je imala direktne veze sa KOS-om, tako je imao direktnu vezu sa šefom KOS-a na Plitvicama, a kaže je zapovjedni imao svjedok ne zna. On nije davao naredbe ali misli da ih je prenosio. Za Dotlić Slobodana zna da je bio dosta zagrižen i zadužen za naoružanje u Podoštri. Čuo je da je pružao dosta otpora te da se nije htio predati do zadnjega.

Svjedok Stevo Fražić zna da su naredbe da se puca po gradu Gospić izdavao zapovjednik Tomić i Bajić, dok drugi optuženici da nisu bili u poziciji da izdaju naredbe. Poznato mu je da je postavljena obrana vojarnu i da je svatko bio na položajima pa pretpostavlja da su svi ostali pucali po svom zaduženju. VII optuženika nije vidio da puca, a vidio ga je u zgradi zapovjedništva. U krugu vojarnu da su djelovali tenkovi i da se pucao iz mitraljeza i topova, a zapovjedali su Pešut i Tomić. Poznato mu je da je Goce Koneski pucao po gradu i po Kaniži gdje je radio jer su se ljudi svjedoku žalili na njega.

Svjedoku Stjepanu Škrinjarić poznato je da su Tomić Relja i Bajić Duško bili ti koji su bili odgovorni za obranu vojarnu. Poznato mu je da je pucao iz jednog transportera koji je bio u krugu vojarnu na ulazu kod kapije. Transporter je pucao po čelu bolnice. U krugu vojarnu čuli su se pucnjevi i iz pušaka. U ekstremnoj grupi koja je govorila zašto se ne puca po gradu pripadali su Bajić, Tomić, Koneski, Čadanović, Čačić i Lazarević.

Zna da je Odanović prisiljavao neke da pucaju samo da se stvara buka. Čuo je pucanj na krovu i vidio je Vasića da je pronio pušku i stavio je krau u šupljivu od vrata.

Svjedok dr. Marko Jagetić iskazao je da je 9. rujna 1991. g. iz Rijeke prebačen u Gospić po naredbi generala Čada. U vojarni je bio na funkciji liječnika vojarne. Kako je bio relativno kratko vrijeme u vojarni, do njenog pada 18. rujna 1991. g. slabo je poznavao ljude. Međutim, poznato mu je da je Tomić izdavao naredbe da se puca iz minobacača. Poznavao je Bajića i znao je da je on pripadao tvrđoj liniji koja je bila protiv predaje vojarne i koja su donosili planove za proboj iz vojarne. Do napada na vojarnu da se iz vojarne pucalo iz pušaka i iz snajpera sa tavana. Vidio je ljude da idu na tavan sa snajperima ali ne zna njihova imena. U vrijeme napada da je pucao tenk iz kruga vojarne prema bolnici i jednoj kući. Zna da je Goce Koneski pucao iz tenka. Poznavao je Marcela Dusper i zna da je on bio načelnik službe bezbjednosti kako se ona tada zvala, te da se je na početku borbenih djelovanja govorilo da Dusper spaljuje dokumenta. Također mu je poznato da su vojnici pucali iz zgrade u kojoj se i on nalazio te da su oni izvršavali zapovjed njihovih predpostavljenih. Njihovim predpostavljenima su zapovjedi izdavali Pešut i Tomić. Nije vidio VII optuženika da puca.

Svjedok Krešimir Tomljenović kritično vrijeme nalazio se u bolnici. Međutim, zna da se je govorilo da je iz tenka pucao Bratislav Milojković, sv. "Bagi", a da je Goce Koneski izlazio van iz crvene zgrade sa svojom grupom i da je pucao iz snajpera. Također mu je poznato da su Bajić, Pešut i Tomić bili čelni ljudi koji su izdavali naredbe. Također mu je poznato da je iz vojarne Podoštra u kojoj je zapovjednik bio Dotlić slobodan pucano po gradu minobacačima i iz automatskog oružja, a kada je vojarna predata da je dio prostorijsa bio miniran.

Svjedok Šuad Balo istakao je da je od 20. srpnja 1991. g. do 20. listopada 1991. g. boravio na Plitvičkim jezerima. Povremeno je dolazio u vojarnu Gospić. Zadnji put je bio 28. osmog 1991. g. kada se zadržao oko 15 minuta. Oružje sa kojim su bili zaduženi za vrijeme dok su boravili u kancelariji da je bilo zaključano u kasi.

Svjedok Ljupko Veljanovski iskazao je da je dobio naredbu da se puca izdavao Bajić, a drugi koji su se našli u toj zgradi da su pucali, te da je bila provjera cijevi da se puca. Zna da je iz snajpera pucao Vasić, a iz minobacača Goce Koneski. Misli da su naredbe da se puca izdavali u komandi na čelu sa Heljom Tomićem, ali da se pucalo i samovoljno jer nije uvijek čuo komandu da naredjuje da se puca a čuo je minobacač.

Iz iskaza svjedoka Branka Basta proizlazi da je svjedoku poznato da se je pucalo iz tzv. crvene zgrade u

kojoj je bila grupa Koneski, Milošević, Bogdanović, te da je kasnije došao Čačić. U toj zgradi da je bio mitraljez na vrhu i da se iz njega pučalo. Iz minobacača da je pucao Koneski. Poznato mu je da je osoba po nadimku "Bagi" pucao iz tenka, te da je iz tenka također pucao Radenković, odnosno da je on bio tenkista a da li je pucao ne zna. Čuo je da se govori kada bi tenk opalio "ala "Bagi" žezže", ali ni "Bagija" nije vidio da puca. Zna da je snajperista bio Mišo Vasić, te da je Bajić prijetio svima koji ne bi pucali i da je isticao da cijevi moraju biti "vruće". Takva naredba da je stizala od Tomića i od Vasića. Također mu je poznato da je zajedno sa Koneskim na minobacaču iz kog su ispaljivani projektili bio Stevo Milošević.

Na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica sud je utvrdio da su optuženici I optuženik Marcel Dusper, II optuženik Čačić Tomo, III optuženik Jovo Kuprešenin, IV optuženik Bogdan Ođanović, V optuženik Kelja Tomić, VI optuženik Duške Bajić, VIII optuženik Mišo Vasić, IX optuženik Gede Koneski, X optuženik Slobodan Došlić, XI optuženik Dragoljub Lazarević, XII optuženik Radovan Radenković, XIII optuženik Bratislav Milojković, zv. "Bagi", XIV optuženik Stevo Milošević i XV optuženik Miloš Bogdanović izvršili radnje opisane u izseci presude, protivno članku 52 stavak 1 Dopunskog protokola Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. g. o zaštiti žrtava oružanih međunarodnih sukoba.

Utvrđeno je iskazom svjedoka Marka Saljaj i svjedoka dr. Marka Jagetić da je I-okr. Marcel Dusper bio načelnik službe bezbjednosti, kako se ona tada zvala, te da je naoružavao srpsko stanovništvo na području Otočca. Svjedoku Mark Saljaj poznato je da je I- opt. imao direktnu vezu sa šefom KOS-a na Plitvicama, te da je prenosio zapovijedi. Također iz obrane VII opt. Dane Drakule proizlazi da je I okrivljenik pripadao grupi koja je odbijala da se vojarna preda.

II opt. Tomo Čačić pripadao je ekstremnoj grupi koja je govorila "zašto se ne puca po gradu", bio je u "crvenoj zgradi vojarne" iz koje je pucao, te se protivio predaji vojarne. To je utvrđeno iskazima svjedoka Marka Saljaj, Stjepana Krinjarčić, dr. Marka Jogetić i Branka Baste.

III opt. Jovo Kuprešenin je pucao iz "crvene zgrade" koja se nalazila u krugu vojarne, što je utvrđeno iskazom svjedoka Marka Saljaj.

IV opt. Bogdan Ođanović pripadao je ekstremnoj grupi i govorio je "zašto se ne puca po gradu". Pucao je iz crvene zgrade" iz vojarne, što je utvrđeno iskazom svjedoka Marka Saljaj. Iskazom svjedoka Stjepana Krinjarčić utvrđeno je da je i druge u vojarni prisiljavao da pucaju.

i gradu, izdavao je naredbe i ostalima da pucaju. Odbijao je da se vojarna preda. To je utvrđeno iskazima svjedoka Marka Saljaj, Steve Pražić, Stjepana Škrinjarić, dr. Marka Jagetić, a proizlazi i iz obrane VII opt. Dane Drakule.

VI opt. Duško Bajić zajedno sa V opt. Tomić Reljom vodio je obranu vojarne i sve druge akcije. Izdavao je naredbe da se puca po gradu. Isticao je da cijevi moraju biti "vruće", te se protivio predaji vojarne. To je utvrđeno iskazima svjedoka Marka Saljaj, Steve Pražić, Stjepana Škrinjarić, Krešimira Tomljenović, Ljupča Veljanovski, i Branka Basta, a proizlazi i iz obrane VII opt. Dane Drakula.

VIII opt. Mićo Vasić bio je snajperista i sa tavana zgrade u vojarni je pucao po gradu sa snajperom. Svjedok Mark Saljaj vidio ga je da sa snajperom i dalekozorom ide na tavan i puca. Svjedok Stjepan Škrinjarić čuo je pucanj i vidio VIII opt. da ide sa krova sa puškom koju je spremio u šupljinu vrata. Svjedoku Branku Basta poznato je da je VIII opt. naredjivao da se puca po gradu, a iz obrane VII opt. proizlazi da je VIII optuženik bio protiv predaje vojarne.

IX opt. Goče Konoski nalazio se u "crvenoj zgradi" iz koje je pucao po gradu, tako da su se ljudi dolazili žaliti na njega Stevi Pražiću, što je ovaj iskazao kada je saslušan kao svjedok. Sa svojom grupom izlazio je iz crvene zgrade i pucao iz snajpera zajedno sa ostalima. Pucao je i iz minobacača i tenka. To je poznato svjedocima Stjepanu Škrinjarić, Marku Saljaj, dr. Marku Jagetić, Krešimiru Tomljenović, Ljupču Veljanovski, Branku Basta. Iz obrane VII opt. Dane Drakula proizlazi da se protivio predaji vojarne, te da je znao govoriti "što se čeka zašto se već ne puca" i da je tražio da se puca po gradu.

X opt. Slobodan Dotlić iz vojarne u Podoštri pucao je po gradu minobacačima i iz automatskog oružja, kada je vojarna predana utvrđeno je da je dio prostorija miniran. Pružao je otpor i nije se htio predati do zadnjega. To je utvrđeno iskazima svjedoka Krešimira Tomljenović i Marka Saljaj.

XI opt. Dragoljub Lazarević kako je to utvrđeno iskazom svjedoka Stjepana Škrinjarić pripadao je ekstremno orjentiranima i "dizao prašinu". Iz Obrane VII opt. Dane Drakule proizlazi da je bio komandir komande stena, te da je imao sve vojnike koji su opskrbljivali tu komandu, njih 10 - 15. Lazarević i Bajić su sa njima komandirali.

XII opt. Radovan Radenković je također pucao po zaduženju što je utvrđeno iskazom svjedoka Steve Pražić koji je u svom iskazu naveo da je postavljena obrana vojarnje i da je svatko bio na položaju, te da je pucao po zaduženju. To je također utvrđeno iskazom svjedoka Marka Baljaj koji je u svom iskazu naveo da su svi optuženici osim VII optuženika pucali po gradu.

XIII opt. Bratislav Milojković zv. "Bagi" došao je u vojarnu u 5. mjesecu 1991. god te govorio da će poravnati Gospić. Bio je tenkista, kretao se sa tenkom u krugu vojarnje i pucao po bolnici i okolnim zgradama. To je utvrđeno iskazima svjedoka Marka Baljaj i Dane Drakula.

XIV opt. Milošević Stevo bio je u "crvenoj zgradi" iz koje je pucao. Pucao je iz minobacača po gradu zajedno sa Gocom Koneski. Pripadao je ekstremnoj grupi. To je utvrđeno iskazima svjedoka Marka Baljaj i Branka Basta, iz prošlosti i iz obrane VII opt.

XV opt. Miloš Bogdanović bio je u "crvenoj zgradi" i pucao iz "crvene zgrade" po gradu. To je utvrđeno iskazom svjedoka Marka Baljaj i svjedoka Branka Baste.

Na osnovu tako utvrđenih činjenica, nesumnjivo je utvrđeno da u radnjama optuženika Marcela Dusper, Čačić Tome, Kuprešanin Jove, Odanović Bogdana, Tomić Relje, Bajić Duška, Vasić Miće, Koneski Goce, Dotlić Slobodana, Lazarević Dragoljuba, Radenković Radovana, Milojković Bratislava zv. "Bagi", Milošević Steve i Bogdanović Miloša stoje svi elementi kriv. djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označeno u članku 142 OKZ RH /NN-53/91/.

Prilikom odmjjeravanja kazne I opt. Marcelu Dusper, II opt. Čačić Tomi, III opt. Jovi Kuprešanin, IV opt. Bogdanu Odanović, V opt. Relji Tomić, VI opt. Dušku Bajić, VIII opt. Mići Vasić, IX opt. Goci Koneski, X opt. Slobodanu Dotlić, XI opt. Dragoljubu Lazarević, XII opt. Radovanu Radenković, XIII opt. Bratislavu Milojković, XIV opt. Stevi Milošević i XV opt. Milošu Bogdanović sud je imao u vidu svrhu kažnjavanja i cijenio je sve okolnosti iz članka 41 OKZ RH /NN-53/91/, koje utječu na odmjjeravanje kazne. Kao olakšavajuće okolnosti sud je uzeo II opt. Tomi Čačić, III opt. Jovi Kuprešanin, IV opt. Bogdanu Odanović, VIII opt. Mići Vasić, IX opt. Goci Koneski, X opt. Slobodanu Dotlić, XI opt. Dragoljubu Lazarević, XII opt. Radovanu Radenković, XIII opt. Bratislavu Milojković, XIV opt. Stevi Milošević i XV opt. Milošu Bogdanović da su izvršavali naredbu više komande, dok kod I opt. Marcela Dusper, V opt. Relje Tomić i VI opt. Duška Bajić sud nije našao olakšavajućih okolnosti. Kao otegotne okolnosti, s druge strane, cijenjenu

je krajnja bezobzirnost koja se ogleda u pucanju na civile, znajući da su u gradu djeca, žene i starci, i u razaranju grada.

I opt. Marcel Dusper, V opt. Relja Tomić i VI opt. Duško Bajić su imajući direktnu vezu sa KOS-om i višom komandom izdavali naredbe da se puca po civilima i razara grad, dok su ostali optuženici osim VII optuženika izvršavali naredbe koje su oni izdavali.

Sud je optuženicima Marcelu Dusper, Relji Tomić i Dušku Bajić za počinjeno djelo temeljem članka 142 OKZRH /NN-53/91/ izrekao kaznu zatvora u trajanju od 20 godina svakom, a optuženicima Tomi Čačić, Jovi Kuprešanin, Bogdanu Čdanović, Mići Vasić, Goci Koneskom, Slobodanu Dotlić, Dragoljubu Lazarević, Radovanu Radenković, Bratislavu Milojković, Stevi Milošević, Milošu Bogdanović za počinjeno djelo temeljem navedenog članka, sud je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 15 godina svakom, smatrajući da su izrečene kazne primjerene težini počinjenog djela, stupnju krajnje bezobzirnosti i društvene opasnosti okrivljenih i učinjenog djela. Smatra se da će izrečene kazne u cjelosti ostvariti zakonske svrhe kažnjavanja iz članka 33. OKZRH /NN-53/91/ u okviru opće svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Predmet optužbe ovog suda bio je i prijedlog branitelja optuženika da se prema XIII opt. Radovanu Radenković primjeni Zakon o amnestiji jer da u toku postupka nije spomenuto njegovo ime kao izvršioca krivičnog djela. Međutim, ovaj prijedlog obrane nije prihvaćen jer je na temelju provedenih dokaza utvrđeno da je postavljena obrana vojarne i da je svatko bio na položaju, te da je pucano po zaduženju i da su svi optuženici osim VII optuženika pucali po gradu.

Nakon završetka dokaznog postupka u završnoj riječi Okružni državni odvjetnik odustao je od optužnice prema VII opt. Dani Drakula, obrazlažući da iz krivične prijave proizlazi da je Dane Drakula prizjećen kao snajperista sa VIII okriv. Mićom Vasićem. To da proizlazi iz razgovora sa svjedokom Mark Baljajem koji je obavljen prije podnošenja krivične prijave. Međutim, u toku kriv. postupka taj svjedok nije naveo da je prisjetio VII opt. Danu Drakulu kao snajperistu, niti to proizlazi iz iskaza bilo kojeg svjedoka koji je saslušan u toku krivičnog postupka, pa da radi toga odustaje od optužbe prema VII optuženiku.

Stoga je temeljem čl. 339. stavak 3 ZKP-a prema VII optuženiku Dani Drakula optužba odbijena.

Temeljem čl. 91 stavak 1 ZKP-a odlučeno je da troškovi krivičnog postupka prema VII optuženiku padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Temeljem članka 343 stavak 3 ZKP-a ukinut je pritvor protiv VII optuženika Dane Drakula.

Uslijed obrazloženog odlučeno je kao u izreci presude.

U Gospiću, 21. srpnja 1993. god

Zapisničar:

Predsjednik vijeća:

Katica Radaković v.r.

Matilda Krunić v.r.

POUKA O ŽALBI

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe koja se podnosi u roku od 15 dana po primitku pismenog otpravka ove presude. Žalba se predaje pismeno u tri primjerke ili usmeno na zapisnik, kod suda. Rok za žalbu u odnosu na optuženike računa se od časa primitka presude po optuženicima. O žalbi rješava Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

O TOM OBAVIJEST:

1. Okružno državno odvjetništvo Gospić: KP-44/92
2. Optuženicima: I. MARCEL DUSPER,
II TOMO ČAČIĆ,
III JOVO KUPREŠANIN,
IV BOGDAN ODANOVIĆ,
V RELJA TOMIĆ,
VI DUŠKO BAJIĆ,
VIII MIĆO VASIĆ,
IX GOCE KONESKI,
X SLOBODAN DOTLIĆ,
XI DRAGOLJUB LAZAREVIĆ,
XII RADOVAN RADENKOVIĆ,
XIII BRATISLAV MILOJKOVIĆ,
XIV STEVO MILOŠEVIĆ,
XV MILOŠ BOGDANOVIĆ putne oglasne ploče ovog suda,
3. VII opt. DANE DRAKULA, Pula, Ul. I. G. Kovačića 12
4. Branitelj Stjepan Nikšić, odvjednik iz Gospića

Za točnost otpavka
ovlaštenu radnik:

Nevenka Brezović

cm

